

0003559

Repertoriumnummer 2015 / 9324
Datum van uitspraak 25 november 2015
Rolnummer 2015/AR/146

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

CC: 34

PL: 60

Hof van beroep Brussel

Arrest

18^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

AANGEBODEN OP :
27 -11- 2015
NIET TE REGISTREREN DE ONTVANGER D'HOOGHEK.

*Benelux Verdieping
799 + DOS
& cc Fed Economie*

COVER 01-00000325838-0001-0013-01-01-1

IN DE ZAAK:

ATOS WORLDLINE NV, met maatschappelijke zetel te 1130 BRUSSEL, Haachtsesteenweg 1442, ingeschreven in de KBO onder nummer 0536.174.725, eiseres,

bijgestaan en vertegenwoordigd door haar raadsleden Mr. Stijn DEBAENE en Mr. Hakim HOUADEG, advocaten met kantoor te 1040 BRUSSEL, Louis Schmidtlaan 29 (kantoor Fieldfisher), voor wie optreedt Mr. Machtelincks.

TEGEN

BENELUX ORGANISATIE VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM, met internationale rechtspersoonlijkheid, waarvan de zetel gevestigd is te 2591 XR DEN HAAG (NEDERLAND) Borderwijklaan 15, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom, verweerster,

bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. Ignace VERNIMME, Mr. Simone VANDEWYNCKEL en Mr. Eline VEREECKE, advocaten met kantoor te 1000 BRUSSEL, Central Plaza, Loksumstraat 25 (kantoor Stibbe), voor wie optreedt Mr. Vereecke.

1. De rechtspleging voor het hof.

01. Het inleidende verzoekschrift werd op 26 januari 2015 ingediend op de griffie van het hof met toepassing van artikel 2.12 van het Benelux Verdrag inzake Intellectuele Eigendom (BVIE) van 25 februari 2005.

02. Het beroep strekt tot vernietiging van een beslissing van 26 november 2014 die werd genomen door het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom (BBIE) waarbij de inschrijving wordt geweigerd van het merk 'RESTO BOX', met depotnummer 1278438.

03. De partijen hebben laatst conclusies ingediend binnen de termijnen die door het hof werden bepaald op 26 juni 2015 en 25 augustus 2015.

04. De advocaten van de partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 23 september 2015 waarna de zaak in beraad werd gesteld.

II. De procedure voor het BBIE.

05. Eiseres heeft op 8 november 2013 via haar gemachtigde advocaat een depot verricht van een woordmerk 'Resto Box'.

De merkbescherming wordt gevraagd voor waren uit de klassen 9 en diensten uit de klassen 36, 37, 38 en 42 in de zin van de Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957, als volgt (vertaling uit het Frans):

Klasse 9: Computers, randapparatuur van computers, componenten, onderdelen of andere uitrusting voor verwerking van informatie en voor elektronische overbrenging van fondsen, betaalterminals inbegrepen; software; magnetische of elektronische gegevensdragers, elektronische kaarten; distributie-automaten en mechanismen voor apparaten met vooruitbetaling; kassaregisters, rekenmachines; schijfvormige dragers van geluid en beeld; telecommunicatieapparatuur, apparatuur voor het registreren, overbrengen en de reproductie van geluid of beelden; printers voor computers, apparatuur en software voor het beheer van een eetgelegenheid;

Klasse 36: financiële zaken, monetaire zaken;

Klasse 37: diensten voor de installatie, onderhoud en herstelling van uitrusting die bestemd is voor de verwerking van informatie, van computers en de randapparatuur en van uitrusting voor de elektronische overbrenging van fondsen en voor het beheer van eetgelegenheden;

Klasse 38: telecommunicatie en onder meer het verlenen van toegang tot elektronische gegevensbanken die toegankelijk zijn via online netwerken;

Klasse 42: verhuring van computers en andere soortgelijke informatica-uitrusting voor het elektronisch transfert van fondsen en voor het beheer van een eetgelegenheid; programmering voor computers; ontwerpen en bijwerken software; technisch consult inzake informatica; verhuring van toegangstijd tot elektronische gegevensbanken die online toegankelijk zijn (informatica diensten).

Het depot kreeg het nummer 1278438.

06. Per brief van 6 februari 2014 heeft het BBIE een voorlopige beslissing tot weigering van het merk meegedeeld en als reden hiervoor aangehaald (vertaling uit het Frans):

“Het teken Resto Box is beschrijvend. Het is samengesteld uit de gebruikelijke aanwijzing Resto (voor restaurant) en Box (Engels woord voor apparaat, mechanisme). Die elementen kunnen dienen om een aanduiding te geven van de soort, de hoedanigheid, de bestemming of herkomst van de waren en diensten uit de klassen 9, 36, 37, 38 en 42. De samengevoegde elementen zijn eveneens beschrijvend. Het teken mist bovendien ieder onderscheidend vermogen. De weigering is gesteund op artikel 2.11, lid 1 sub b. en c. BVIE.”

07. Tegen die voorlopige weigering heeft de advocaat van eiseres per brief van 6 augustus 2014 een beargumenteerd bezwaar ingediend, met toevoeging van drie overtuigingstukken.

Het geschrift geeft in essentie aan dat het Bureau onterecht aanneemt dat het woord ‘box’ de betekenis heeft van ‘apparaat’ of ‘mechanisme’. Hieruit moet dan volgen dat het woordteken ‘box’ niet beschrijvend is voor kenmerken van de geclaimde waren en diensten.

08. Daarop heeft het BBIE per brief van 26 november 2014 geantwoord op het bezwaar en te kennen gegeven dat haar voorlopige weigering gehandhaafd bleef.

De toelichting bij de gehandhaafde voorlopige weigering verwijst naar de betekenissen die in het Engelse woordenboek ‘Merriam-Webster’ evenals in het Nederlandse woordenboek ‘van Dale’ worden gegeven van het woord ‘box’.

Uit die taalkundige gegevens volgt volgens het Bureau dat die betekenissen stroken met hetgeen zij in de voorlopige weigering heeft aangegeven.

Volgens die uitleg kan het bestanddeel dienen ter aanduiding van een kenmerk van de gedclaimde waren en de ermee verband houdende diensten, die alle kunnen betrekking hebben op ‘een doosvormig voorwerp, een apparaat of elektronische uitrusting’. Ook wordt gesteld dat de waren en diensten waarvoor het teken wordt aangevraagd verband kunnen houden met een dergelijk apparaat voor de horeca en voor een restaurant in het bijzonder.

Bij een andere brief van 26 november 2014 heeft het Bureau dan de beslissing meegedeeld dat de inschrijving van het merk werd geweigerd.

III. De vordering en de standpunten.

09. Eiseres besluit dat haar beroep ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard, en vraagt om de BOIE te bevelen om het merk aangevraagd onder depotnummer 1278438 in te schrijven voor de waren en diensten waarvoor het is aangevraagd.

Verder vordert ze om verweerster te veroordelen in de gedingkosten, met inbegrip van 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding.

10. Eiseres merkt op dat, anders dan in de weigeringsbeslissing, verweerster in conclusies enkel argumenteert in functie van artikel 2.11, 1. c en ze beperkt de ontwikkeling van haar standpunt tot de toepassing van dat voorschrift.

Ze geeft aan dat het gedeponeerde merk, in zijn geheel genomen, volgens de geldende regels niet als beschrijvend kan worden beschouwd.

Inzonderheid wijst ze er op dat waar het BBIE 'resto' als een afkorting voor 'restaurant' beschouwt, het betrokken publiek in dat woord geen beschrijving zal kunnen lezen van een kenmerk voor de geclaimde waren en diensten die niet verwijzen naar het restaurantwezen - op enkele na bijna allemaal-, bij ontstentenis van een rechtstreeks en concreet verband tussen die waren en diensten en die component van het merk.

11. Voor wat de waren en diensten betreft die wel verwijzen naar het restaurantwezen, is ze van oordeel dat, zelfs indien de component 'resto' beschrijvend kan worden geacht, dit geenszins het geval kan zijn voor de component 'box', die van die waren en diensten geen enkel kenmerk aangeeft.

Inzonderheid zou het relevante publiek aan die component niet de betekenis geven van doosvormig object in relatie tot een compacte computer of een apparaat voor de opslag en verwerking van data.

In elk geval, zo stelt eiseres, kan het beschrijvende karakter niet worden aangenomen voor de combinatie 'resto' en 'box', die op fantasie berust en een ongewoon karakter heeft en die een indruk wekt die voldoende afwijkt van de indruk welke de gevoegde bestanddelen wekken.

12. De BOIE besluit dat de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ongegrond is en vordert betaling van 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding.

Ze herneemt het standpunt dat het BBIE heeft geformuleerd bij de weigeringsbeslissing en ontwikkelt dit nog nader onder meer ook met verwijzing naar de relevante rechtspraak van het HJEU.

De ontwikkelde leidraad luidt dat de termen 'resto' en 'box' elk op zich beschrijvend zijn en dat de combinatie van die beide woorden dat ook is aangezien er geen merkbaar verschil is tussen de combinatie van die woorden en som van haar bestanddelen.

IV. Beoordeling.

13. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie EU (arresten Libertel van 6 mei 2003, C-104/01, punt 76; Koninklijke KPN Nederland [Postkantoor] van 12 februari 2004, C-363/99, punten 31, 35, 36 en 73, en MT & C [The Kitchen Company] van 15 februari 2007, C-236/05, punten 31 tot en met 36) behoort de merkenautoriteit bij het onderzoek naar de inschrijving van een merk zich door volgende beginselen te laten leiden:

- het onderzoek naar het onderscheidend vermogen mag niet *in abstracto* worden gevoerd, maar dient rekening te houden met alle relevante feiten en omstandigheden van de merkaanvraag;
- de afweging van die relevante feiten en omstandigheden dient te gebeuren tot op het ogenblik waarop een definitieve beslissing wordt genomen over de aanvraag;
- de toetsing dient te geschieden voor ieder van de waren of diensten en desgevallend kan voor de in aanmerking genomen waren en/of diensten tot uiteenlopende conclusies worden gekomen;
- voor elk van de in de aanvraag om inschrijving opgegeven waren en diensten dient de conclusie te worden vermeld, maar wanneer eenzelfde weigeringsgrond wordt ingebracht voor een categorie of groep van waren of diensten kan een globale motivering volstaan.

14. De absolute weigeringsgronden bedoeld in artikel 2.11.1. b. BVIE, die de afwezigheid van ieder onderscheidend vermogen betreft, en deze bedoeld in artikel 2.11.1. c. BVIE, die beschrijvende tekens betreft, beantwoorden aan de weigeringsgronden ingesteld bij de artikelen 3, 1. b) en 3, 1.c van de richtlijn van de Raad EG van 21 december 1988 (89/104/EEG), thans richtlijn van 22 oktober 2008 (2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad) betreffende de harmonisatie van het merkenrecht van de lidstaten.

Ze dienen derhalve uitgelegd te worden in de betekenis die er in het Gemeenschapsrecht werd aan gegeven door het Hof van Justitie en het Gerecht van de Europese Unie.

15. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie EU dient bij het onderzoek over een aanvraag tot inschrijving van een merk het algemeen belang voor ogen te worden gehouden, nu de merkenautoriteiten bij de uitvoering van hun opdracht de vrijwaring van het algemeen belang als doel hebben.

In die zin is onder meer beslist bij de arresten van 18 juni 2002 in zake Philips, C-299/99, punten 77-78; 06 mei 2001 in zake Libertel, C- 104/01, punt 51; 12 februari 2004 in zake Koninklijke KPN, C-363/99, punten 54-55; 24 juni 2004, in zake Heidelberger Bauchemie, C-49/02, punt 41 en 19 april 2007 in zake Celltech, C-273/05, punten 74 -75.

16. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie behoort het begrip 'onderscheidend vermogen' aldus te worden uitgelegd dat een merk er zich moet toe lenen om de waren of diensten waarvoor de inschrijving wordt gevraagd, te identificeren als afkomstig van een bepaalde onderneming ten aanzien van deze van concurrerende ondernemingen (HJEU 4 mei 1999, zaken C-108/97 en C-109/97 Windsurfing Chiemsee, punt 49; HJEU, 8 april 2003, zaken C-53/01 & C-55/01, Linde & Winward, punt 40; HJEU 25 oktober 2007, zaak C-238/06, Develey, punt 79).

17. Het onderscheidend vermogen dient te worden beschouwd in de perceptie ervan door het relevante doelpubliek.

Wanneer kan worden aangenomen dat het teken publiek in staat stelt om, al naargelang de positieve of negatieve ervaring met de onder het teken aangeboden waren of diensten, deze op grond van het merk te onderscheiden van andere die afkomstig zijn van concurrerende ondernemingen, hetzij om ze opnieuw aan te kopen of ze daarentegen te vermijden, heeft het teken ook onderscheidend vermogen (vgl. GEU 12 maart 2008, zaak T-341/06, SAS t. BHIM, punt 29; GEU 18 november 2015, zaak T- 558/14, Research Engineering & Manufacturing t. BHIM, punt 16).

Zijn de waren of diensten bestemd voor alle consumenten, dan moet worden aangenomen dat het relevante publiek bestaat uit de redelijk geïnformeerde, normaal omzichtige en oplettende gemiddelde consument (HJEU 06 mei 2003, zaak C-104/01 Libertel, punt 46; HJEU 16 september 2004, zaak C-329/02 P SAT.1 SatellitenFernsehen, punt 24). Evenwel sluit dit niet uit dat het aandachtniveau van deze consument kan verschillen al naargelang de soort waren of diensten die betrokken zijn (GEU, arrest van 13 juni 2007, in zake IVG Immobilien, punt 64).

18. In het voorliggende geval is het doelpubliek gemengd. De deposant richt zich met de waren en diensten tot de doorsnee consument, maar met sommige waren en diensten kennelijk veeleer tot een professioneel publiek, inzonderheid ook waar het gaat om onlinediensten en uitrusting voor het elektronisch transfert van fondsen, evenals waren en diensten die bestemd zijn voor het restaurantwezen.

In dat geval wordt het onderscheidend vermogen in de regel afgetoetst in hoofde van de gemiddelde consument (GEU, 9 oktober 2002, zaak T-36/01, Glaverbel, punt 25 en HJEU 28 juni 2004, zaak C-445/02P, dat de voorziening tegen dat arrest verwerpt; GEU, 23 april 2013, zaak T 145/12 Bayerische Motoren Werke AG, punt 23).

Dit neemt evenwel niet weg dat wanneer de groep professionelen uit het doelpubliek ruimer is dan de andere, de peiling wordt afgestemd op de belangrijkste groep (GEU, arrest van 18 november 2015, zaak T- 558/14, Research Engineering & Manufacturing, punten 21-22).

In het voorliggende geval zijn er gelet op de specificiteit van bepaalde onder de klassen 9, 37, 38 en 42 geclaimde waren en diensten en op de bedrijfsbezigheid van eiseres redenen om aan te nemen dat het professioneel publiek gewichtiger is dan de doorsnee consument, zodat de toetsing mede wordt verricht in functie van het professionele publiek.

19. Het onderscheidend vermogen van een merkteken dient te worden beschouwd zoals het werd gedeponeerd en in functie van de waren en diensten waarvoor de inschrijving wordt gevraagd.

Dit vereist dat het teken als zodanig in zijn geheel wordt beoordeeld, hetgeen nochtans niet betekent dat de eventuele samenstellende onderdelen die er kunnen worden in herkend op zich geen beoordelingselement kunnen vormen (HJEU 30 juni 2005, zaak C-286/04 Eurocermex, punten 22 en 23; HJEU 25 oktober 2007, zaak C-238/06 P Develey, punt 82).

De gebruikte woorden kunnen immers op zich of wegens hun combinatie ook gepercipieerd worden als een aandachtstrekker, zonder dat er bij de consument een cognitieve reflex van vertaling en herkenning van woorden mee gemoed is.

20. Het door het BBIE voor inschrijving geweigerde teken is een woordteken 'Resto Box', zonder enige figuratieve toevoeging.

De waren en diensten waarvoor merkbescherming wordt geclaimd, zijn op zich beschouwd eerder specifiek te noemen, aldus begrepen dat ze niet tot een courant standaard bestedingspatroon kunnen worden gerekend.

21. In het Nederlands en het Frans, evenals in het Engels trouwens, -waarmomtrent moet worden aangenomen dat ook het doorsnee publiek in de Benelux er een toereikende kennis van heeft om de eenvoudige woorden 'resto' en 'box' te begrijpen- hebben de voormelde woorden een cognitief herkenbare inhoud.

Resto roept het begrip 'restaurantie' op en het woord 'box' kan in het Nederlands worden begrepen in verschillende betekenissen, zoals een doosvormig object, een kleinere afgebakende ruimte of zelfs een klankkastje. In het Engels heeft het onder meer de betekenis van een apparaat dat signalen uitzendt of doorgeeft. In die betekenis wordt het woord onder meer ook in de Benelux in de sector van telecommunicatie evenals bij het aanbod en de doorgifte van klanken en beelden (zoals bbox en digibox) gebruikt.

22. Het teken hoeft nochtans niet per se te appelleren aan een cognitieve inhoud. Het kan immers op zich ook gepercipieerd worden als een aandachtstrekker, zonder dat het bij het doelpubliek meteen een reflex van herkenning en desgevallend ook vertaling van woorden opwekt.

Immers, de gemiddelde consument die geconfronteerd wordt met een merk is helemaal niet begaan met onderzoeksanalyse van het teken en zijn samenstellende delen, maar met het teken in zijn geheel (HJEU 19 april 2007 in zake Celltech, C-273/05, punt 71).

Niettemin neigt de gemiddelde consument er toe om in een samengesteld woordteken de elementen te onderscheiden die spontaan een cognitieve reflex opwekken omdat ze een eigen betekenis hebben (GEU, arrest van 6 oktober 2004, zaak Vitakraft, T-356/02, punten 51 en 52).

Een professioneel publiek, zal een betekenis ook sneller onderkennen.

22. Cognitief beschouwd, vertoont het teken enkel enig direct en concreet verband met de aangegeven waren en diensten, waar deze het restaurantwezen betreffen, wegens de term 'resto', maar voor het overige berust de voeging van de twee woorden op fantasie.

De woordcompositie is tegelijk compact en treffend. Ze blijft gemakkelijk in het geheugen hangen, hetgeen de herkenbaarheid voor de betrokken waren en diensten als afkomstig van een bepaalde onderneming zeer ten goede komt.

23. Er moet dan ook aangenomen worden dat het teken onderscheidend vermogen heeft om de waren waarvoor het merk is gedeponeed te identificeren als afkomstig van de onderneming van eiseres.

Zodoende moet worden besloten dat de absolute weigeringsgrond uit artikel 2.11. 1. b. BVIE niet voorhanden is en kan er geen reden zijn om het merk niet in te schrijven wegens ontstentenis van onderscheidend vermogen, tenzij alsnog zou moeten worden aangenomen dat het teken een beschrijvend karakter heeft.

24. Volgens artikel 2.11.1 c. BVIE is een merk beschrijvend wanneer het *'uitsluitend bestaat uit tekens of benamingen die in de handel kunnen dienen tot aanduiding van soort, hoedanigheid, hoeveelheid, bestemming, waarde, plaats van herkomst of het tijdstip van vervaardiging van de waren of verrichting van de dienst of andere kenmerken van de waren of diensten'*.

In essentie komt dit voorschrift er op neer dat een teken niet voor merkbescherming in aanmerking komt, zo gauw het volgens normaal taalgebruik kan dienen om de waren of diensten zelf te duiden of enig kenmerk ervan aan te geven (HJEU 12 februari 2004, zaak C-363/99 Koninklijke KPN, punt 57; HJEU 23 oktober 2003 zaak C-191/01 P, Wrigley, punt 32; HJEU 10 april 2008, zaak C-102/07, Adidas, punten 22 en 23).

Dit veronderstelt dat in de perceptie van het doelpubliek het teken een voldoende rechtstreeks en concreet verband heeft met de waren en diensten waarvoor het depot is verricht, vanuit het oogpunt van de beschrijving ervan of van één van hun kenmerken (GEU, 7 november 2014, zaak T-567/12, Kaatsu, punt 29).

25. Aangenomen moet worden dat een kenmerk kan geduid worden, wanneer het woord refereert aan een objectief gegeven en niet aan subjectieve perceptie in hoofde van de consument omtrent een vermeend kenmerkend gegeven: het kenmerk dat het woord kan aanduiden, kan alleen maar een intrinsiek kenmerk betreffen dat elkeen moet kunnen vaststellen en zodoende bepaalbaar en precies is (vgl. GEU, 10 februari 2010, zaak T-344/07, 02 (Germany) GmbH [Homezone], punten 34, 67 en 68).

Een mogelijk functioneel verband tussen een betekenis van het teken en de waren of diensten is in dit opzicht irrelevant (GEU, arrest van 10 februari 2010, gecit. punt 59).

Verondersteld wordt dat het doelpubliek dat met het teken wordt geconfronteerd, meteen en zonder reflectie een band kan leggen tussen het teken en een kenmerk.

Op dit vlak moet ook met de toekomstige te verwachten ontwikkeling rekening worden gehouden (HJEU 4 mei 1999 zaak Windsurfsing Chiemsee, gecit. punten 31 en 37).

Evenwel is dan vereist dat er actuele marktindicatoren zijn waaruit naar rede kan worden afgeleid dat het taalgebruik in de verwachte zin kan evolueren (GEA, 12 maart 2008, zaak T 128/07 SAS t. BHIM, punt 43.).

26. Het geweigerde gedeponeerde teken is samengesteld uit twee woorden, die zonder meer naast elkaar worden geplaatst en ook niet worden gevoegd tot een neologisme, hetgeen 'restobox' had kunnen zijn.

Bij de perceptie van het teken hebben de visuele aanblik en de auditieve reproductie ervan niets aparts, begrepen als een merkbaar verschil, ten aanzien van die aanblik en reproductie van ieder van de samenstellende delen ervan, afzonderlijk beschouwd.

Zodoende wordt het teken dan ook niet anders gepercipieerd dan in zijn samenstellende onderdelen.

27. Zoals boven reeds aangegeven, kan het doelpubliek op het grondgebied van de Benelux de woorden 'resto' en 'box' ook percipiëren in hun aangegeven taalkundige betekenis.

Aangezien bij een merk dat bestaat uit verschillende woorden, het beschrijvend karakter dient uit te gaan van het geheel, zij het wegens de onderdelen ervan, (HJEU 19 april 2007, zaak Celltech, C-273/05, punten 77, 78 en 79), kan er voor de betrokken waren en diensten slechts een grond tot weigering wegens het beschrijvend karakter voorhanden zijn indien het teken als zodanig kenmerkend kan zijn.

Dit betekent in het voorliggende geval dat voor waren en diensten die geen intrinsiek verband hebben met 'resto' of 'box' er hoe dan ook geen grond tot weigering op basis van artikel 2.11.1 c. BVIE kan bestaan.

Dit is het geval voor alle geclaimde waren uit klasse 9, met uitzondering voor het onderdeel 'apparaten en software voor het beheer van een eetgelegenheid en alle diensten uit de klassen 36 en 38, evenals alle diensten uit de klassen 37 en 42, met uitzondering voor deze die betrekking hebben op beheer van een eetgelegenheid.

28. De aangegeven betekenis van 'resto' in samenhang met 'box', kan voor het geheel begrepen worden als een 'box voor een resto', of anders uitgedrukt een apparaat dat signalen aanbiedt en bewerkt en gebruikt wordt in een eetgelegenheid.

Hieruit volgt dat voor de overige waren en diensten dan deze vermeld onder randnummer 27. het teken 'resto box' in zijn samenstellende delen en in één van de mogelijke betekenissen ervan, kan dienen voor de beschrijving van een kenmerk van de apparatuur (klasse 9), versus de installatie en onderhoud (klasse 37) en verhuring (klasse 42).

Immers, voor de klasse 9 kan het een kenmerk duiden als een apparaat in de vorm van een doos dat gebruikt wordt voor het beheer van een eetgelegenheid en voor wat de klassen 37 en 42 aangaat kan het gaan om het kenmerk dat de diensten, versus de verhuring, dergelijke apparaten betreffen.

In die gevallen bezit het teken een neutrale, zakelijke informatieve strekking en kan het dienen om een hoedanigheid te duiden als diegene die in artikel 2.11.1 c. BVIE is aangegeven. Aldus is het beschrijvend.

29. Het BBIE heeft de merkaanvraag te onderzoeken zoals ze voorligt, hetgeen betekent dat ze het teken niet kan inschrijven voor sommige waren en diensten en weigeren voor andere, indien de deposant hier zelf niet om verzoekt (Benelux Gerechtshof, arrest van 15 december 2003, Vlaamse Toeristenbond / Benelux Merkenbureau).

Klaarblijkelijk heeft eiseres tijdens de procedure voor het BBIE niet voorgesteld om de voormelde waren en diensten, waarvoor wordt aangenomen dat het teken een kenmerk ervan aangeeft, uit haar aanvraag te weren.

30. Het algemeen besluit luidt dan dat het BBIE de inschrijving van het betwiste depot terecht werd geweigerd.

De vordering die ertoe strekt de merkaanvraag in te willigen, is ongegrond.

31. Verweerster wordt in het gelijk gesteld en zodoende is eiseres een rechtsplegingvergoeding verschuldigd volgens het tarief vermeld in het koninklijk besluit van 26 oktober 2007.

Het geïndexeerde basisbedrag voor een geschil dat niet op geld waardeerbaar is, bedraagt 1.320 EUR.

V. Dictum.

HET HOF,

In acht genomen artikel 37 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

PAGE 01-00000325838-0012-0013-01-01-4

Beslist na tegenspraak,

Ontvangt de vordering maar verklaart ze ongegrond.

Veroordeelt eiseres tot betaling aan verweerster van 1.320 EUR rechtsplegingvergoeding en laat de overige kosten ten hare laste.

*****

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 18de kamer van het hof van beroep te Brussel op 25 november 2015,

Waar aanwezig waren :

- Dhr. P. BLONDEEL,
- Dhr. O. DUGARDYN,
- Mevr. I. VERHELST,
- Mevr. D. VAN IMPE,

Kamervoorzitter,
Plaatsvervangend raadsheer,
Plaatsvervangend raadsheer,
Griffier.

D. VAN IMPE

O. DUGARDYN

I. VERHELST

P. BLONDEEL

Eensluitend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie - Alg. Directie Regulering en Organisatie van de Markt

art. Bericht

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Brussel, 08-12-2015

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "Wachtealer A.", is written over a horizontal line.

WACHTELAER A.
Afgevaardigd Griffier